

2013 Julenyheder fra Herrliberg, Schweiz.

Historien gentager sig selv, igen.

Sidste år skrev jeg "Den 15. december er det julefrokostdag, ligesom i de

foregående år. Vi har ikke rigtigt fået begyndt på forberedelserne endnu, så vi får lidt halvtravlt."

Bortset fra datoen er situationen stort set den samme, vi er lidt sent på den igen ...

Julefrokost 2013 er nummer 6 i rækken. Den første fandt sted i 2008, og det var dengang en ret frygtindgydende opgave. Med mere erfaring bekymrer det os dog ikke så meget at vi nu er lidt sent på den. Menuen er jo stort set altid den samme, omend vi altid forsøger at variere lidt på den – forskellig øl, forskellige snaps osv. I år har vi introduceret stuvet hvidkål, der både smager godt og er let at lave. (tak for ideen, Anette!).

Julefrokosten er dog stadig ikke nogen simpel opgave, så Nadine fører hvert år en lille logbog med "lessons learnt". For megen mad, dårlig timing, lad ikke snapsen stå for længe ved siden af George osv.

Sidste år fik vi to rigtigt rare kommentarer – uafhængigt af hinanden sagde både Jens og Katharina at julefrokosten for dem er kommet til at signalisere den rigtige start på julen, det tidspunkt hvor man kan begynde at slappe lidt af og rigtigt komme i julestemning.

Mali. Vores gode ven Delia Lenoir besluttede sidste år i december at anskaffe sig en ny

hund, og kalde hende "Mali". Det kan måske forekomme at være en forholdsvis beskeden begivenhed, men jeg kan forsikre jer om at det ikke er tilfældet. Mali indtog lynhurtigt en plads i vores tilværelse. Hun(d) er en spansk greyhound, og hun er utroligt hurtig. Hun forekommer at være meget intelligent og hun kommunikerer rigtig godt. Man kan udmærket bruge 5 minutter bare på at nedstirre hinanden når hun ikke lige vil makke ret. Jeg har allerede været babysitter et par gange, og eftersom Delia kommer forbi en gang om dagen, nogen gange endda to, føler Mali sig helt fint tilrette hos os, i både hus og have.

Opdatering, galdeblære. Engang i midten af januar begyndte Nadines galdesten/-blæreinfektion at skabe sig igen og det endte med at hun blev indlagt for at få galdeblæren fjernet. Det skulle have været et minimalt nøglehuls indgreb, men det gik ikke helt som det skulle. Nadine tilbragte en uge på hospitalet, fulgt af tre uger herhjemme.

Per & Mali i haven

I **Sportferien** i februar lånte vi George og Kat's lejlighed i Sagogn i Graubünden en uges tid. De tidligere år er Nadine kørt til Flumserberg med Aksel en gang om dagen, så det her var helt nyt for os. Det er altid godt at komme væk fra kontoret og det var en rigtig god og afslappende uge. Aksel var tilmeldt skiskolen i Laax, hvad han virkelig nød i fulde drag. I dette område taler de Rumantsch, det fjerde schweiziske nationalsprog og en skøn blanding af latin, italiensk, fransk og tysk, sikkert iblandet elementer fra et eller to andre sprog. I Migros og andre

forretninger blev man ofte mødt med "Buon giorno".

Helbreddet. Fordi jeg har fået mit kørekort byttet om nogle gange iløbet af årene, er jeg på mirakuløs vis endt med et schweizisk kørekort, der inkluderer erhvervskort til lastbil og bus, med anhænger. For at beholde det bliver jeg indkaldt til en kontrol-undersøgelse hvert 5. år. Efter min undersøgelse i maj, så Dr. Dünner lidt bekymret ud: "De er nødt til at gøre noget ved kolesterolen og Deres sukker-tal ser heller ikke for godt ud". Jeg fik valget mellem at starte på kolesterol-sænkende medicin eller tage mig og begynde at bevæge mig noget mere. Jeg startede med det samme et regime med en daglig gåtur, senere med jogging, i begyndelsen en time, senere 1½ time om dagen. Samtidig skar jeg kraftigt ned på brød, ost, pasta osv. og på tre måneder lykkedes det mig at tabe 13 kg, og drama-tisk forbedre både mit kolesterol- og mit sukker-tal. Samtidig med at vinteren er kommet tættere på, er jeg dog begyndt at tage det lidt lettere på det. Det er simpelthen for svært at komme igang. Heldigvis, formodentlig fordi jeg fortsat holder mig fra brød og pasta, er min vægt forblevet forholdsvis stabil. Når jeg nu og da går ... øh løber en tur med Mali kan jeg også udmærket holde et rimeligt tempo uden at blive forpustet.

Verein Herrliberg Plus . Herrliberg har en fortrinlig S-togsforbindelse til Zürich og Rapperswil med tog op til 4 gange i timen hele dagen indtil kl. 00:30. Der er også diverse lokale busforbindelser fra stationen og udadtil, men den sidste bus kører kl. 20:00, så folk der ankommer senere er lidt på den. I 1987 blev foreningen *Herrliberg Plus* (VH+)

derfor grundlagt med det formål at drive en bus-service med frivillige chauffører til at køre folk fra stationen til deres

hjem når den offentlige service stopper kl. 20:00 og indtil det sidste tog kl. 00:30. En gang i marts eller april besluttede jeg mig for at melde mig ind som frivillig chauffør.

Kørselsplanen bliver forberedt for et halvår ad gangen, så min første tur var i august.

Med godt 30 chauffører bliver det til ca. 2 een tur om måneden. Bussen er

parkeret på brandstationen i Herrliberg, så den har jeg fået udleveret en nøgle til. Jeg mødte mange af de andre chauffører ved den årlige sommerfest i Herrliberg Badhüüsli. Som udlænding følte jeg mig vel lidt usikker ved at "trænge ind" i denne gruppe af indfødte Herrlibergere, men de var alle meget åbne og velkommende. Der blev serveret grillmad, hvidvin fra Schipfgut (vores lokale

Aksel & Per i en taverna på Anti-Paxos

vingård) og hjemmebrændt Pflümli og Kirsch. Nogle dage senere havde jeg den første korte test-tur med min gruppe-leder, dernæst tog jeg et par ture med to andre chauffører for at se hvordan turen foregik. Siden august har jeg nu selv kørt 4-5 ture, og jeg kender efterhånden det meste af Herrliberg ret godt. På en normal aften har jeg godt 70 passagerer i alt.

Sommerferien tilbragte vi igen sammen med Katerina på **Anti-Paxos** i det ioniske hav. Af ukendte årsager holdt Swiss sidste år op med at flyve direkte Zürich-Thessaloniki, så vi var nødt til at flyve med Austrian Airways via Wien. Det var lidt mere besværligt, men faktisk ikke nogen ubehagelig tur. På Anti-Paxos boede vi den første uge i Villa Violetta, den anden uge i Villa Foenikas, hvor vi også boede sidste år. Jeg fortsatte mine daglige løbe-/gåture, hvad der gav mig rigelig lejlighed til at udforske øen. I den sydlige ende af øen står der et fyrtårn, bygget af den franske marine i 1800-tallet. Det er nu ubemandet og fuld-automatisk, men bygningen selv er ganske imponerende,

selvom den er forladt. For at gøre en lang historie kort, så er et ophold på Anti-Paxos ren og skær afslapning, også selvom jeg checker min email hver dag. Vi læser, løser kryds-og-tværser, udforsker øen, svømmer, spiller kort eller scrabble, får en drink i den eneste taverna der er åben, ligger på stranden og holder øje med de store luxus-yachter. Der er næppe nogen der vil være overrasket over at høre at vi tager tilbage igen næste år.

Efter Anti-Paxos kom **Nadine's mor og Aksel's fætter Viktor** for at besøge os for et par uger. Vi var blandt andet en tur i Bern for at se udstillingen "Qin: den udødelige kejser og hans terracotta krigere" i Bernisches Historisches Museum. Et par dage senere var jeg nødt til at tage tilbage til Bern for at hente noget udstyr jeg havde købt på eBay. Jeg tog Aksel og Viktor med for også at besøge Einstein Museet, en permanent udstilling på BHM. Aksel var meget begejstret, for det er netop den slags der rigtigt interesserer ham.

Spamchek. Det har været lidt stille efter at jeg sagde Herbert Rohr op sidste år. Det var egentligt min mening at ansætte en ny sælger så hurtigt som muligt, men jeg tøvede og har ærligt talt ikke rigtigt vidst i hvilken retning jeg skulle gå. På den samme tid har jeg arbejdet meget på Hostsuisse and DNS24, og Spamchek har mere eller mindre kunnet køre fuld-automatisk. Vi underskrev dog en ny 5 års kontrakt med Marti AG, og vores partnere har også været meget aktive.

Hostsuisse. Som jeg forudsagde sidste år, så kommer Holzmann's lov altid på tværs – ting tager altid længere end man forventer. Hostsuisse gik on-line i september, en hel del senere end forventet. Vi har dog allerede de første kunder, fire-fem webhosting kunder og tre der har lejet egne servere. Iogmed at vi endnu ikke er begyndt med reklame og lign., er det ret lovende. Edward Snowden og hele NSA/spionage-historien har tydeligvis (og helt som forventet) sat ekstra fokus på Schweiz pga. af vores meget restriktive register- og datasikkerheds lovgivning. Der er dog stadig meget at gøre – admin interface, nyt netværk i januar, ny UPS installation etc., men det går støt fremad. Vi har som sagt endnu ikke startet nogen reklamer, men da det formodentligt er den eneste rigtigt

effektive metode til at tiltrække kunder, er det noget vi er nødt til at se på næste år.

Efterårsferien. Vi har som regel ikke foretaget os det helt store i efterårsferien, men i år tog vi en tur til Toskana+Rom. Nadine havde nogen ældgamle air-miles der burde have været udløbet forlængst, så dem brugte vi til at booke hoteller med. Vi kørte så sydpå igennem Gotthard, stoppede i Lacca og så det skæve tårn i Pisa den følgende dag. På hjemvejen kørte vi via Firenze, og overnattede på et hotel/vingård ca. 30 minutter udenfor

Nadine og jeg i Rom.

byen. Aksel var meget spændt på det hele fordi det antike Rom og de gamle/antike romere er et af hans favorit emner i øjeblikket. Vi havde omkring 20 grader, men det blev hurtigt lidt køligt om aftenen. På hjemvejen så vi at der lå sne ved indkørslen til Gotthard tunnelen.

Det var en rigtig god tur, jeg gætter vi gentager øvelsen til næste år – der er en masse mere at se i både Firenze og i Rom.

På besøg i Schipfgut. Sidst i september fejrede Kaspar von Meyenburg sit 20. vinhøst ("Wummete") jubilæum og inviterede alle til åbent hus og rundgang på Schipfgut. Det var en rigtig interessant rundtur, omend vejret kunne have været bedre. Schipfgut er vores lokale vingård med 4.5 hektar land med druer, den største i region Zürich. Vi har mødt Kaspar nu og da, da han taler flydende dansk efter at have tilbragt mange år som professor i Mikrobiologi ved Københavns Universitet. I 1994 vendte han dog tilbage til Zürich for at overtage driften

af familiegodset. Siden da er det vist gået støt fremad, de producerer årligt 35.000 liter vin.

Weingut Schiff, Herrliberg

New julelygter. Vi har længe haft nogle sorte, halvstore (ca. 20x20x20cm) lanterner i gemmerne, jeg tror de var en fødselsdagsgave for nogle år tilbage. Om vinteren hænger vi dem som regel udenfor med et tændt stearinlys i, men jeg har aldrig rigtigt været tilfreds med hverken lyset eller udseendet. I sidste uge smed vi en gammel IKEA lampe ud, da det slog mig at jeg sikkert kunne genbruge nogle af stumperne til at forbedre på julebelysningen. Jeg forsøgte et par ting, og tilføjede så nogle LED pærer, og vupti!, havde vi to rigtige julelygter, oppe at hænge og klar til julefrokosten.

Julelygterne

Vi holder jul i Danmark. På lørdag starter vi turen nordpå. Forruden er ren, vinterdækkene kom på i november, og snekæderne er klar. Vi regner naturligvis med fint føre hele vejen, men det er bedst at være forberedt. Turen tager som regel godt 12 timer, vi har ikke så travlt og holder rigeligt med pauser.

Færdig. Det blev et lidt kortere julebrev denne gang, jeg er ikke helt sikker på hvorfor, men som sædvanlig slutter jeg med at ønske alle en glædelig jul und einen guten Rutsch!

Mange kærlige hilsener,